

mijn drift, goed zorgen voor alles, waar ik voor zorgen moet. Ik beloof het, moeder."

Toen viel hij rustig in slaap.

Het werd stil, heel stil in het rijk van den goeden koning en de goede koningin, dien Kerstnacht.

De wachter hoefde geen enkele ronde te doen in en om de gevangenis. Want niemand, niemand was opgesloten.

Hoe kon hij moe zijn.

Toosje's grootvader is Dominé. Toosje en hij zijn heele dikke maatjes, en feestdagen zijn 't voor Toosje, als ze met Vader en Moeder bij grootvader mag gaan logeeren. Dat gebeurt lang niet vaak genoeg naar Toosje's zin. — Grootvader is oud en zwak en moet heel veel rust hebben, wil hij zijn werk nog kunnen doen. In langen tijd is Toosje niet bij Grootvader te logeeren geweest, maar nu met de Kerstdagen, nu komt 't er weer eens van.

Op Kerstmorgen mag Toosje gaan wandelen met het dienstmeisje van Grootmoeder. Moeder, Vader, en Grootmoeder zijn naar de kerk, waar Grootvader preekt.

De morgen duurt voor Toosje heel, heel lang. Ze verlangt zóó naar Grootvader!

Gisterenavond is ze aangekomen en toen mocht ze Grootvader alleen maar even een kusje gaan brengen op de studeerkamer. Grootvader werkte aan zijn preek. En vanmorgen was Grootvader zóó na 't ontbijt al weer weg.

Net is Toosje terug van de wandeling, of daar komen de kerkgangers. Grootvader zoekt gauw een makkelijken stoel op in de tuinkamer — Moeder brengt hem een kop koffie. Toosje kruipt bij Grootvader op de armleuning van zijn stoel. Maar dan — o, teleurstelling! Net heeft Grootvader zijn kop koffie opgedronken, of hij staat op.

„Laat Grootvader gaan!” zegt Moeder tegen Toosje, die hem stevig om 't heen grijpt. „Grootvader moet rusten, vóór we gaan eten, Grootvader heeft immers gepreekt!”

Toosje kan de teleurstelling bijna niet te boven komen. Alweer is Grootvader er niet! Hij moet rusten! Hij heeft immers gepreekt.

Ze loopt peinzend de trappen op, die Grootvader net is opgegaan. En ze gaat op 't matje van Grootvaders slaapkamerdeur zitten, al maar peinzend. Grootvader moet rusten. Word je dan moe van preken? Hoe kan dat nu? En ineens roept Toosje haar Grootvader door de gesloten deur de vraag toe, die haar bezig houdt:

„Grootvader, preek jij dan met je beenen?”

NANNIE VAN WEHL.